

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 51/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Evy Cibříkovej, K., zastúpenej advokátom JUDr. R. Ž., K., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 95/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Evy Cibříkovej o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2005 doručená sťažnosť Evy Cibříkovej (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 95/01.

Sťažovateľka odôvodňuje svoju sťažnosť tým, že je účastníčkou konania na okresnom súde o zvýšenie výživného od 7. februára 2001, keď bola podaná žaloba, a do dnešného dňa za viac ako 4 roky nie je vec právoplatne skončená.

Okresný súd vo veci nekonal, preto sťažovateľka podala predsedovi okresného súdu sťažnosť na zbytočné prietahy. K sťažnosti sťažovateľka pripojila podanie z 3. januára 2005 ako dôkaz o tom, že sa v konaní pred okresným súdom sťažovala na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu. Z podania vyplýva, že bolo okresnému súdu doručené 5. januára 2005.

Na základe uvedeného sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu bolo v označenom konaní porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ďalej sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 95/01 bez zbytočných prietahov, a zároveň sa domáha aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 40 000 Sk a úhrady trov konania.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Ústavný súd pripomína, že v takom konaní, v ktorom sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia jej základných práv, považuje za účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 80/1992 Zb.“) v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov.

Z obsahu sťažnosti a jej prílohy vyplýva, že sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupovala tak, ako jej to umožňoval § 17 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb. v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov. Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti podľa citovaných ustanovení sťažnosť doručенú okresnému súdu 5. januára 2005, po podaní ktorej vzápätí bola podaná sťažnosť ústavnému súdu.

Ústavný súd podotýka, že sťažnosť sťažovateľky, ktorú podala podľa § 17 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb. predsedovi okresného súdu necelý mesiac pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, je iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej.

Sťažovateľka taktiež nepreukázala ani netvrdila, že uvedenú podmienku nespĺnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodiť ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľka nevyčerpala opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľka oprávnená podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, opierajúc sa aj o svoju judikatúru (napr. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 306/04), že sťažnosť

je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2005